

Faillietverklaring of surseance van betaling? Een wereld van verschil

De invloed van de rechterlijke macht in het insolventierecht

Wanneer u, als ondernemer zijnde, door omstandigheden waarop u als ondernemer niet altijd invloed heeft, tijdelijk niet uw financiële verplichtingen kunt nakomen, en een faillissement tegemoet ziet komen heeft u, met behulp van een advocaat, nog de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek tot surseance (uitstel) van betaling bij de rechtbank in uw arrondissement. Indien de rechtbank uw verzoek honoreert voorkomt u hiermee dat u op dat moment failliet verklaard word. Doch niet in alle gevallen zal de rechtbank het tijdig ingediende verzoek tot een surseance van betaling honoreren.

Nu is de vraag: in hoeverre strekt de invloed van de rechterlijke macht in het failliet verklaren van ondernemers en hun ondernemingen? Kan de rechterlijke macht, indien zij reeds kennis heeft genomen van een verzoek tot surseance van betaling, doch deze niet volledig voldeed aan de vereisten beschreven in de faillissementswet, alsnog een surseance van betaling afwijzen op grond dat deze te laat is ingediend? En daarmee, ondanks de bekendheid bij de rechterlijke macht van het formele verzoek tot surseance terzijde leggen en toch overgaan tot het failliet verklaren van de betrokken ondernemer?

Wij hebben laatstelijk uit de praktijk mogen begrijpen dat een ondernemer de intentie had een surseance van betaling te bewerkstelligen en deze aan te vragen omdat hij zijn financiële verplichtingen op dat moment, doch toen al bekend dat deze van tijdelijke aard zouden zijn, niet kon voldoen en er tevens een formele

Mafalda Weerts

Weerts Advocaten
's-Lands Werf 120
3063 GD Rotterdam
T: (010) 209 23 50

dreiging was, dat hij bij niet betaling failliet verklaard zou worden. Doch deze ondernemer wist niet dat hij een verzoek tot surseance van betaling slechts aan kon vragen met behulp van een advocaat (art. 214 lid 2 Faillissementswet).

Bij het indienen van zijn verzoek tot surseance van betaling kreeg de ondernemer/verzoeker van een verzoek tot surseance dan ook omstreeks 13:30 uur op diezelfde dag van indiening van zijn verzoek een mededeling per telefax terug van de rechtbank dat de ondernemer een handtekening van een advocaat nodig had om zijn verzoek in te dienen en de mededeling dat hij zijn verzoek tot surseance van betaling diezelfde voor 16:00

uur, het tekort daarbij hersteld, ingediend moest hebben.

Vervolgens heeft de ondernemer met behulp van een advocaat alsnog op aangevulde wijze zijn surseance van betaling ingediend. De advocaat heeft die middag ook meermaals geprobeerd om in persoonlijk contact te komen met de rechtbank, maar de afdeling die over de faillissementen gaat was de gehele middag niet telefonisch bereikbaar.

De volgende dag kwam de uitspraak van de rechtbank, de ondernemer was in staat van faillissement verklaard omdat de surseance van betaling te laat binnen was gekomen bij de rechtbank, namelijk om 16:05 uur. En dat terwijl de rechtbank kennis had van het reeds eerder die dag ingediende verzoek tot surseance van betaling. Maar voor de rechter was 16:05 uur net 5 minuten te laat en om die reden werd het verzoek van de ondernemer niet meer in behandeling genomen. Daarbij gaf men als argument dat 16:00 uur eenvoudigweg een regulier gehanteerd tijdstip is bij aanvragen en afhandelen van een faillissement.

Deze gang van zaken achten wij niet stroken met een juiste rechtspleging en druist in tegen elk gevoel van rechtvaardigheid. De weerloze ondernemer, die niet wordt bijgestaan door een ter zake deskundige als een advocaat, dient juist onder dergelijke omstandigheden in bescherming te worden genomen. Dat dit niet is gebeurd, is zeer betreurenswaardig.